

הכנסת העשרים וחמש

יוזמים : חברי הכנסת
אוהד טל
שמחה רוטמן
מיכל מרים וולדיגר
משה סולומון

פ/25/5636

הצעת חוק החלת הריבונות של מדינת ישראל בחבלי יהודה והשומרון, התשפ"ה–2025

1. החלת חוקי המדינה המשפט, השיפוט, המינהל והריבונות של מדינת ישראל יחולו על כל מרחבי הריבונות ההתיישבות ביהודה והשומרון כמתואר בתוספת.
2. שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי, באישור ועדת חוקה חוק ומשפט של הכנסת, להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו, לרבות בעניין הוראות מעבר והוראות בדבר המשך תוקפם של תקנות, צווים, הוראות מינהל וזכויות וחובות אשר היו בתוקף ביהודה והשומרון ערב תחילתו של חוק זה.

תוספת*

(סעיף 1)

דברי הסבר

"בארץ-ישראל קם העם היהודי, בה עוצבה דמותו הרוחנית, הדתית והמדינית, בה חי חיי קוממיות ממלכתית, בה יצר נכסי תרבות לאומיים וכלל-אנושיים והוריש לעולם כולו את ספר הספרים הנצחי. לאחר שהוגלה העם מארצו בכוח הזרוע שמר לה אמונים בכל ארצות פזוריו, ולא חדל מתפילה ומתקווה לשוב לארצו ולחדש בתוכה את חירותו המדינית. מתוך קשר היסטורי ומסורתי זה חתרו היהודים בכל דור לשוב ולהיאחז במולדתם העתיקה; ובדורות האחרונים שבו לארצם בהמונים, וחלוצים, מעפילים ומגינים הפריחו נשמות, החיו שפתם העברית, בנו כפרים וערים, והקימו ישוב גדל והולך השליט על משקו ותרבותו, שוחר שלום ומגן על עצמו, מביא ברכת הקידמה לכל תושבי הארץ ונושא נפשו לעצמאות ממלכתית. בשנת תרנ"ז (1897) נתכנס הקונגרס הציוני לקול קריאתו של הוגה חזון המדינה היהודית תיאודור הרצל והכריז על זכות העם היהודי לתקומה לאומית בארצו.

* השטח שייכלל בתוספת ייקבע בעת הכנת הצעת החוק לקריאה הראשונה.

זכות זו הוכרה בהצהרת בלפור מיום ב' בנובמבר 1917 ואושרה במנדט מטעם חבר הלאומים, אשר נתן במיוחד תוקף בין-לאומי לקשר ההיסטורי שבין העם היהודי לבין ארץ ישראל ולזכות העם היהודי להקים מחדש את ביתו הלאומי...

ב-29 בנובמבר 1947 קיבלה עצרת האומות המאוחדות החלטה המחייבת הקמת מדינה יהודית בארץ-ישראל; העצרת תבעה מאת תושבי ארץ ישראל לאחוז בעצמם בכל הצעדים הנדרשים מצדם הם לביצוע ההחלטה. הכרה זו של האומות המאוחדות בזכות העם היהודי להקים את מדינתו אינה ניתנת להפקעה" (מתוך ההכרזה על הקמת מדינת ישראל).

לנגד עיני העם השב לציון בעת החדשה עומדות המילים האלמותיות של שמעון החשמונאי לאתנוביוס, שליחו של אנטיוכוס השביעי, אשר דרש להסגיר לממלכה הסלבקית את שטחי יהודה והשומרון, ששוחררו בידי החשמונאים: "לא ארץ נוכריה לקחנו ולא על נוכרים השתררנו, אלא על נחלת אבותינו, אשר נכבשה בידי אויבינו באחת העיתים בלי צדק. ואנחנו, כאשר היתה לנו שעת כושר, השיבנו אלינו את נחלת אבותינו".

עוד קובעת ההכרזה על הקמת מדינת ישראל כי "זוהי זכותו הטבעית של העם היהודי להיות ככל עם ועם עומד ברשות עצמו במדינתו הריבונית."

על כן, בשנת ה-77 לתקומתה של מדינת ישראל, ולאחר 58 שנים לחזרתו של עם ישראל לחבלי מולדתו ההיסטורית ביהודה והשומרון מתוקף זכותנו הטבעית וההיסטורית ועל יסוד החלטת עצרת האומות המאוחדות, מוצע כי מדינת ישראל תחיל את חוקיה ואת ריבונותה על מרחבי ההתיישבות ביהודה והשומרון, וזאת על מנת לקבע את מעמדם של מרחבים אלו כחלק בלתי נפרד ממדינת ישראל הריבונית. הצעות חוק דומות בעיקרן הונחו על שולחן הכנסת העשרים וארבע על ידי חבר הכנסת יריב לוי (פ/24/1652), על ידי חבר הכנסת אריה מכלוף דרעי וקבוצת חברי הכנסת (פ/24/1881) ועל ידי חבר הכנסת אביחי אברהם בוארון (פ/25/5612).

הצעות חוק זהות הונחו על שולחן הכנסת העשרים על ידי חברי הכנסת בצלאל סמוטריץ' ויואב קיש (פ/20/5104; פ/20/5158) ועל ידי חבר הכנסת יואב קיש וקבוצת חברי הכנסת (פ/20/5105), על שולחן הכנסת העשרים ואחת על ידי חבר הכנסת יואב קיש וקבוצת חברי הכנסת (פ/21/503), על שולחן הכנסת העשרים ושתיים על ידי חבר הכנסת יואב קיש (פ/22/573) ועל ידי חבר הכנסת שלמה קרעי וקבוצת חברי הכנסת (פ/22/926), על שולחן הכנסת העשרים ושלוש על ידי חבר הכנסת יואב קיש (פ/23/233) ועל ידי חבר הכנסת שלמה קרעי וקבוצת חברי הכנסת (פ/23/237), על שולחן הכנסת העשרים וארבע על ידי חבר הכנסת שלמה קרעי וקבוצת חברי הכנסת (פ/24/550; פ/24/2396) על ידי חבר הכנסת מיקי זוהר (פ/24/551), על ידי חברי הכנסת ינון אזולאי ומשה ארבל (פ/24/2571), על ידי חבר הכנסת יואב קיש (פ/24/3666) ועל ידי חבר הכנסת בצלאל סמוטריץ' וקבוצת חברי הכנסת (פ/24/3681) ועל שולחן הכנסת העשרים וחמש על ידי חבר הכנסת מכלוף מיקי זוהר (פ/25/211), על ידי חבר הכנסת שלמה קרעי (פ/25/212), על ידי חברת הכנסת לימור סון הר מלך וקבוצת חברי הכנסת (פ/25/2974) ועל ידי חבר הכנסת דן אילוז (פ/25/3156).

הצעת החוק זהה לפ/25/3156 ולפיכך לא נבדקה מחדש על ידי הלשכה המשפטית של הכנסת.

הוגשה ליו"ר הכנסת והסגנים
והונחה על שולחן הכנסת ביום
י"ז באדר התשפ"ה (17.03.2025)